

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/345**av den 14 november 2017****om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar kriterierna för metoden för att bedöma värdet av instituts eller enheters tillgångar och skulder****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag ⁽¹⁾, särskilt artikel 36.15, och

av följande skäl:

- (1) I ett resolutionsscenario är det viktigt att skilja mellan, å ena sidan, en första värdering för att bedöma om villkoren för nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument eller villkoren för resolution har uppfyllts, och, å andra sidan, den senare värdering som ligger till grund för beslutet att tillämpa ett eller flera resolutionsverktyg. I samband med den ursprungliga värderingen är det lämpligt att se till att man i bedömningen av huruvida villkoren för resolution eller för nedskrivning av kapitalinstrument är uppfyllda gör en rättvis och realistisk värdering av enhetens tillgångar och skulder. I samband med den senare värdering som ligger till grund för beslutet om resolutionsåtgärder är det viktigt att se till att värderingen av enhetens tillgångar och skulder, som ligger till grund för valet av resolutionsåtgärd och omfattningen av eventuella nedskrivningar eller konverteringar av kapitalinstrument vid den tidpunkt då enheten inte längre är bärkraftig, grundar sig på rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden.
- (2) För att säkerställa att denna värdering är rättvis, väl avvägd och realistisk är det viktigt att den inbegriper en uppskattning av effekterna av händelser före en eventuell resolutionsåtgärd eller innan utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument vid tidpunkten då enheten inte längre är bärkraftig, liksom av olika åtgärder som vidtagits av resolutionsmyndigheten.
- (3) Värderaren bör ha tillgång till relevanta informationskällor och sakkunskap, såsom institutets interna dokumentation, system och modeller. Förmågan hos interna resurser och system att bidra till resolutionsvärderingar bör bedömas av resolutionsmyndigheten som ett led i bedömningen av möjligheten till resolution enligt artikel 15 i direktiv 2014/59/EU. Värderaren bör även tillåtas att träffa överenskommelser om specialistrådgivning eller expertis. Tillgång till specialistrådgivning eller expertis kan till exempel vara relevant för att uppskatta skillnaden i behandling enligt artikel 36.8 i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsmyndigheten bör därför vara säker på att värderaren har tillgång antingen till en förteckning över alla fordringar, däribland villkorade fordringar på enheten klassificerade enligt deras rättigheter och prioritet under normala insolvensförfaranden, eller till lämplig juridisk sakkunskap för att upprätta en sådan förteckning.
- (4) Huruvida en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla kan fastställas antingen av den behöriga myndigheten eller av resolutionsmyndigheten i enlighet med villkoren i artikel 32.1 a i direktiv 2014/59/EU. För att fastställa huruvida ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla bör den behöriga myndigheten ta hänsyn till den värdering som föreskrivs i kapitel II i denna förordning, om en sådan redan finns tillgänglig, och till de riktlinjer som utfärdats av Europeiska bankmyndigheten (EBA) i enlighet med artikel 32.6 i direktiv 2014/59/EU i syfte att främja konvergens i metoderna för att fastställa detta resolutionsvillkor.
- (5) Värderingar som ska fungera som underlag för den behöriga myndighetens eller resolutionsmyndighetens fastställande av om villkoren för resolution eller för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument är uppfyllda bör överensstämma med tillämpliga redovisningsstandarder och tillsynsregler. Värderaren bör emellertid ha möjlighet att avvika från de antaganden som gjorts av enhetens ledning och som ligger till grund för dess

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

finansiella rapporter, i den utsträckning dessa avvikelser är förenliga med tillämpliga redovisningsstandarder och tillsynsregler. Vid avvikelser från dessa antaganden bör värderingen grunda sig på bästa tillgängliga information och vara förenlig med befintliga riktlinjer för tillsyn eller andra allmänt erkända tolkningskällor för redovisningsstandarder, för att ge en rättvis och realistisk bild av enhetens finansiella ställning.

- (6) Det bör finnas regler som säkerställer att värderingar vars syfte är att fungera som underlag för valet och utformningen av resolutionsåtgärder eller omfattningen av en nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument vid tidpunkten då enheten inte längre är bärkraftig är rättvisa, väl avvägda och realistiska, för att säkerställa att alla förluster redovisats fullt ut vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används eller befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument utövas. Vilken värderingsgrund som är mest lämplig (hållvärdet eller avyttringsvärdet) beror på de specifika resolutionsåtgärder som övervägs av resolutionsmyndigheten.
- (7) I värderingar som ska fungera som underlag för valet och utformningen av resolutionsåtgärder eller för omfattningen av nedskrivningen och konverteringen av kapitalinstrument vid tidpunkten då enheten inte längre är bärkraftig är det lämpligen det ekonomiska, och inte det bokförda, värdet som ska bedömas. I dessa värderingar bör hänsyn tas till nuvärdet av kassaflöden som enheten rimligen kan förvänta sig, även om detta kräver avsteg från redovisningsregler eller regler om värdering för tillsynsändamål.
- (8) Värderingar vars syfte är att fungera som underlag för valet och utformningen av resolutionsåtgärder bör ta hänsyn till att kassaflöden kan uppstå om tillgångar behålls, men samtidigt beakta de potentiella effekterna av resolutionen på framtida kassaflöden och rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden vad gäller andelen uteblivna betalningar och förlusternas storlek. För att fastställa aktievärdet efter konvertering bör värderaren dessutom kunna ta hänsyn till rimliga förväntningar om franchisevärde.
- (9) Om enheten inte kan behålla tillgångarna eller om avyttring anses vara nödvändigt eller lämpligt för att uppnå resolutionsmålen bör värderingen ta hänsyn till att dessa kassaflöden kan uppstå genom avyttring av tillgångar, skulder eller affärsområden, sett över en fastställd avyttringsperiod.
- (10) Avyttringsvärdet bör i allmänhet anses motsvara det observerbara marknadspriset för en viss tillgång eller grupp av tillgångar och kan innefatta en rabatt som är lämplig sett till mängden tillgångar som överförs. Värderaren bör dock ha möjlighet att i lämpliga fall, med beaktande av de åtgärder som vidtas enligt resolutionsordningen, tillämpa en nedsättning av det observerbara marknadspriset vid fastställandet av avyttringsvärdet för att ta hänsyn till eventuell rabatt vid en påskyndad avyttring. Om det inte finns en likvid marknad för tillgångarna bör avyttringsvärdet fastställas med hänvisning till observerbara priser på marknader för handel med liknande tillgångar eller med hjälp av beräkningsmodeller som använder observerbara marknadsparametrar och tar lämplig hänsyn till rabatter för likviditetsbrist. Om verksamhetsförsäljnings- eller broinstitutsvärket övervägs får hänsyn tas till rimliga förväntningar om franchisevärde vid fastställandet av avyttringsvärdet.
- (11) För att i enlighet med artikel 36.8 i direktiv 2014/59/EU säkerställa överensstämmelse mellan uppskattningen av vilken behandling varje klass av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få om institutet eller enheten hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, och värderingen efter resolution i enlighet med artikel 74 i detta direktiv, är det viktigt att värderaren i tillämpliga fall använder de kriterier som fastställts för den värderingen.
- (12) En preliminär värdering enligt artikel 36.9 i direktiv 2014/59/EU som ligger till grund för beslut om vidtagande av lämplig resolutionsåtgärd bör omfatta en buffert som syftar till att täcka ytterligare förluster. Bufferten bör baseras på en rättvis, väl avvägd och realistisk bedömning av dessa ytterligare förluster. Besluten och de antaganden som ligger till grund för beräkningen av bufferten bör förklaras och motiveras på tillfredsställande sätt i värderingsrapporten.
- (13) När det gäller den värdering som avses i artikel 36.15 a och c i direktiv 2014/59/EU bör värderaren förklara och motivera huvudantaganden, osäkerhetsfaktorer och värderingens känslighet för dessa huvudantaganden och osäkerhetsfaktorer. Betydande skillnader mellan de antaganden som används vid värderingen och de som ligger till grund för redovisnings- eller tillsynsinformation bör, om de är kända av värderaren, inkluderas i värderingsrapporten. I denna rapport bör värderaren även redovisa eventuell ytterligare information som enligt värderaren kan vara till hjälp för resolutionsmyndigheten.

- (14) De kriterier som fastställs i denna förordning bör enbart gälla de värderingar som anges i artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. De bör inte ersätta eller ändra redovisningsprinciper och redovisningsstandarder eller tillsynsregelverk som gäller för enheter i andra sammanhang än resolution. Det bör dock vara möjligt att använda de uppgifter som framkommit vid värderingen för att identifiera enhetens potentiellt felaktiga tillämpning av redovisningsstandarder eller av tillsynsregelverket, eller för att fastställa förändringar i enhetens redovisningsprinciper eller i de antaganden och bedömningar som styr värderingen av tillgångar och skulder. Dessa omständigheter bör till exempel beaktas vid upprättandet av den uppdaterade balansräkningen i enlighet med artikel 36.6 i direktiv 2014/59/EU. För detta ändamål bör värderaren på ett tillfredsställande sätt förklara skillnaderna mellan den nuvarande och den uppdaterade balansräkningen.
- (15) Denna förordning baseras på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som EBA har överlämnat till kommissionen.
- (16) EBA har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, gjort en analys av de möjliga kostnaderna och fördelarna samt begärt ett rådgivande yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *värdering*: antingen den bedömning av en enhets tillgångar och skulder som genomförs av en värderare enligt artikel 36.1 i direktiv 2014/59/EU eller en värdering genomförd av resolutionsmyndigheten eller värderaren, beroende på omständigheterna, i enlighet med artikel 36.2 och 36.9 i detta direktiv.
- b) *värderare*: antingen den oberoende värderingsman i den mening som avses i artikel 38 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075⁽²⁾ eller resolutionsmyndigheten vid genomförandet av en preliminär värdering enligt artikel 36.2 och 36.9 i direktiv 2014/59/EU.
- c) *enhet*: ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU.
- d) *verkligt värde*: det pris som skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas för att överföra en skuld i en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer vid värderingstidpunkten, enligt definitionen i tillämpliga redovisningsregler.
- e) *hållvärde*: nuvärdet, diskonterat med lämplig räntesats, av kassaflöden som enheten rimligen kan förvänta sig enligt rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden om vissa tillgångar och skulder behålls, med hänsyn till faktorer som påverkar kunders eller motparters beteende eller andra värderingsparametrar i samband med resolution.
- f) *avyttringsvärde*: den värderingsgrund som avses i artikel 12.5.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

- g) *franchisevärde*: nettonuvärdet av kassaflöden som rimligen kan förväntas till följd av att tillgångar och skulder eller affärsverksamheter behålls och förlängs samt effekterna av eventuella relevanta affärsmöjligheter, inbegripet de som härrör från de olika resolutionsåtgärder som bedöms av värderaren. Franchisevärdet kan vara högre eller lägre än värdet enligt avtalsvillkoren för tillgångar och skulder på värderingsdagen.
- h) *aktievärde*: ett uppskattat marknadspris för aktier som överförs eller emitterats till följd av tillämpningen av allmänt vedertagna värderingsmetoder. Beroende på vilken typ av tillgångar och verksamhet det rör sig om kan aktievärdet omfatta franchisevärde.
- i) *värderingsgrund*: metod för fastställande av de belopp till vilka tillgångar eller skulder redovisas av värderaren.
- j) *resolutionstidpunkt*: den tidpunkt då beslutet om att försätta en enhet i resolution har antagits i enlighet med artikel 82 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 2

Allmänna kriterier

1. Vid värderingen ska värderaren beakta omständigheter som inverkar på förväntade kassaflöden och diskonterings satser som gäller för en enhets tillgångar och skulder, och försöka ge en rättvisande bild av enhetens finansiella ställning mot bakgrund av de möjligheter och risker den har att hantera.
2. Värderaren ska redovisa och motivera de huvudantaganden som använts vid värderingen. Alla betydande avvikelser i värderingen från de antaganden som använts av enhetens ledning vid upprättandet av finansiella rapporter och vid beräkningen av enhetens lagstadgade kapital och kapitalkrav ska göras med stöd av bästa tillgängliga uppgifter.
3. Värderaren ska tillhandahålla en bästa punktskattning av värdet för en viss tillgång, skuld, eller kombinationer av dessa. I förekommande fall ska resultatet av värderingen också lämnas i form av värdeintervall.
4. De kriterier som fastställs i denna förordning för värdering av en enhets enskilda tillgångar och skulder ska, allt efter omständigheterna, också tillämpas på värderingen av portföljer eller grupper av tillgångar eller kombinerade tillgångar och skulder, affärsverksamheter eller på enheten som helhet.
5. Värderingen ska dela in borgenärer i klasser utifrån deras förmånsrätt enligt tillämplig insolvensrätt, och innehålla följande beräkningar:
 - a) Värdet på fordringar i varje klass enligt tillämplig insolvensrätt och, när så är relevant och genomförbart, i enlighet med fordringsägarnas avtalsenliga rättigheter.
 - b) De inkomster varje klass skulle få om enheten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.

Vid beräkningen av uppskattningar enligt första stycket leden a och b får värderaren, i lämpliga fall, tillämpa de kriterier som anges i artikel 4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/344.

6. När så är lämpligt och möjligt kan resolutionsmyndigheten, med hänsyn till värderingens tidpunkt och trovärdighet, begära flera värderingar. I ett sådant fall ska resolutionsmyndigheten fastställa kriterierna för hur dessa värderingar ska användas för de ändamål som anges i artikel 36 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 3

Värderingsdag

Värderingsdagen ska vara en av följande tidpunkter:

- a) Den referensdag som fastställs av värderaren så nära som möjligt före den dag resolutionsmyndigheten förväntas fatta ett beslut om att försätta enheten i resolution eller utöva sin befogenhet att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument.

- b) Om en definitiv värdering i efterhand enligt artikel 36.10 i direktiv 2014/59/EU genomförs, resolutionstidpunkten.
- c) När det gäller skulder som härrör från derivatkontrakt, den tidpunkt som fastställs i enlighet med artikel 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Informationskällor

Värderingen ska baseras på information som är relevant på värderingsdagen och som värderaren anser vara av betydelse. Utöver enhetens finansiella rapporter, tillhörande revisionsberättelser och lagstadgad rapportering från en period som slutar så nära inpå värderingsdagen som möjligt, kan den relevanta informationen omfatta följande:

- a) Uppdaterade finansiella rapporter och lagstadgad rapportering som utarbetats av enheten så nära värderingsdagen som möjligt.
- b) En redogörelse för de viktigaste metoder, antaganden och bedömningar som enheten använt för att utarbeta finansiella rapporter och lagstadgad rapportering.
- c) Uppgifter i enhetens dokumentation.
- d) Relevanta marknadsuppgifter.
- e) Slutsatser som dragits av värderaren efter diskussioner med ledningen och revisorer.
- f) När sådana finns, tillsynsbedömningar av enhetens finansiella ställning, inklusive information som samlats in enligt artikel 27.1 h i direktiv 2014/59/EU.
- g) Branschomfattande bedömningar av tillgångarnas kvalitet, om det är relevant för enhetens tillgångar, samt stresstester.
- h) Värderingar av jämförbara aktörer, justerade på lämpligt sätt för att ta hänsyn till enhetens särskilda omständigheter.
- i) Historiska uppgifter, justerade på lämpligt sätt för att eliminera faktorer som inte längre är relevanta och ta hänsyn till andra faktorer som inte påverkat de historiska uppgifterna.
- j) Trendanalyser, på lämpligt sätt justerade för att ta hänsyn till enhetens särskilda omständigheter.

Artikel 5

Effekterna av koncernarrangemang

1. Om enheten ingår i en koncern ska värderaren ta hänsyn till de effekter som befintliga avtalsenliga koncerninterna stödarrangemang kan ha på värdet av tillgångar och skulder om det mot bakgrund av omständigheterna är troligt att dessa arrangemang kommer att tillämpas.
2. Värderaren ska endast beakta effekterna av andra formella eller informella arrangemang inom koncernen om det, mot bakgrund av omständigheterna, är troligt att dessa arrangemang kommer att kvarstå om en koncern får en ansträngd finansiell ställning eller försätts i resolution.
3. Värderaren ska fastställa om en koncernenhets resurser är tillgängliga för att täcka förluster i andra koncernenheter.

Artikel 6

Värderingsrapport

Värderaren ska utarbeta en värderingsrapport till resolutionsmyndigheten som ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Med undantag för vad som anges i artikel 36.9 i direktiv 2014/59/EU, den information som avses i artikel 36.6 a–c i det direktivet.
- b) Med undantag för vad som anges i artikel 36.9 i direktiv 2014/59/EU, den information som avses i artikel 36.8 i direktiv 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1401 av den 23 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag med avseende på tekniska tillsynsstandarder för metoder och principer för värdering av skulder som hänför sig till derivat (EUT L 228, 23.8.2016, s. 7).

- c) Värderingen av skulder som härrör från derivatinstrument som gjorts i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1401.
- d) En sammanfattning av värderingen, inbegripet en redogörelse för bästa punktskattning, värdeintervall och källor till osäkerhet i värderingen.
- e) En redogörelse för de viktigaste metoder och antaganden som använts av värderaren vid utförandet av värderingen, hur känslig värderingen är för valet av metoder och antaganden samt, där så är möjligt, en redogörelse för hur dessa metoder och antaganden skiljer sig från de som använts för andra relevanta värderingar, inklusive eventuella preliminära resolutionsvärderingar.
- f) All ytterligare information som enligt värderaren skulle vara till hjälp för resolutionsmyndigheten eller behörig myndighet vid tillämpningen av artikel 36.1–36.11 i direktiv 2014/59/EU.

KAPITEL II

KRITERIER FÖR VÄRDERINGEN ENLIGT ARTIKEL 36.4 a

Artikel 7

Allmänna principer

1. Värderingar enligt artikel 36.4 a i direktiv 2014/59/EU ska baseras på rättvisa och realistiska antaganden och målet vara att säkerställa att förlusterna i respektive scenario redovisas till fullo. Om en sådan värdering är tillgänglig ska den fungera som underlag för den behöriga myndighetens eller resolutionsmyndighetens fastställande av att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a i direktiv 2014/59/EU. Värderaren får på grundval av befintliga riktlinjer för tillsyn eller andra allmänt erkända källor vars kriterier bidrar till en rättvis och realistisk värdering av olika typer av tillgångar och skulder, invända mot de antaganden, uppgifter, metoder och bedömningar på vilka enheten grundat sina värderingar i samband med uppfyllandet av krav på finansiell rapportering eller beräkningen av lagstadgat kapital och kapitalkrav och bortse från dem i värderingen.
2. Värderaren ska fastställa de mest lämpliga värderingsmetoderna, vilka kan utgå från enhetens interna modeller om värderaren anser det vara lämpligt med hänsyn till enhetens typ av ram för riskhantering och kvaliteten på de uppgifter och den information som finns tillgänglig.
3. Värderingarna ska överensstämma med tillämpliga redovisningsstandarder och tillsynsregler.

Artikel 8

Områden som kräver särskild uppmärksamhet vid värderingen

Värderaren ska särskilt inrikta sig på områden där osäkerheten i värderingen är betydande och som har en betydande inverkan på den samlade värderingen. För dessa områden ska värderaren tillhandahålla resultaten av värderingen i form av bästa punktskattningar och, i förekommande fall, värderingsintervall, enligt föreskrifterna i artikel 2.3. Dessa områden ska omfatta följande:

- a) Lån eller låneportföljer, de förväntade kassaflöden som beror på en motparts förmåga, vilja eller incitament att fullgöra sina skyldigheter, om dessa förväntningar styrs av antaganden om betalningsförsummelse, sannolikhet för fallissemang, förlust vid fallissemang eller instrumentegenskaper, särskilt om det bekräftas av förlustmönstret för en låneportfölj.
- b) Övertagna pantsatta tillgångar, vars kassaflöden påverkas både av tillgångens verkliga värde vid den tidpunkt då enheten övertog säkerheten eller utnyttjade panträtten och av den förväntade utvecklingen av detta värde därefter.
- c) Instrument som värderas till verkligt värde där beräkningen av detta verkliga värde i enlighet med redovisnings- eller tillsynskrav om marknadsvärdering eller modellvärdering inte längre är tillämplig eller giltig med hänsyn till omständigheterna.
- d) Goodwill och immateriella tillgångar, där nedskrivningsprövningen kan bero på en subjektiv bedömning, inbegripet rimliga förväntningar på kassaflöden, diskonteringsräntor och avgränsningen för kassagenererande enheter.
- e) Rättstvister och regleringsåtgärder, förväntade kassaflöden för vilka osäkerhet i olika hög grad kan råda i fråga om belopp och tidsangivelser.
- f) Poster som innefattar pensionstillgångar och pensionsskulder samt uppskjutna skatter.

*Artikel 9***Faktorer som påverkar värderingen**

1. Värderaren ska ta hänsyn till allmänna faktorer som kan påverka de huvudantaganden som ligger till grund för värderingen av tillgångar och skulder inom de områden som avses i artikel 8, bland annat följande faktorer:
 - a) De ekonomiska och branschrelaterade omständigheter som inverkar på enheten, inklusive relevant utveckling på marknaden.
 - b) Enhetens affärsmodell och förändringar i dess strategi.
 - c) Enhetens urvalskriterier för tillgångar, inklusive strategier för lånegarantier.
 - d) Förhållanden och praxis som sannolikt leder till betalningsstörningar.
 - e) Omständigheter som påverkar de parametrar som används för att fastställa riskvägda tillgångar för beräkning av minimikapitalkrav.
 - f) Effekten av enhetens finansiella struktur på dess kapacitet att behålla tillgångar under den förväntade innehavsperioden och dess förmåga att generera förutsägbara kassaflöden.
 - g) Allmänna eller enhetsspecifika likviditets- eller finansieringsproblem.
2. Värderaren ska tydligt särskilja eventuella väsentliga orealiserade vinster som identifierats under värderingsprocessen, i den mån dessa vinster inte har redovisats i värderingen, och ge tillräcklig information i värderingsrapporten om de exceptionella omständigheter som lett till dessa vinster.

KAPITEL III

KRITERIER FÖR VÄRDERINGEN ENLIGT ARTIKEL 36.4 b, c, d, e, f, g OCH ARTIKEL 36.9, ANDRA STYCKET*Artikel 10***Allmänna principer**

1. Värderaren ska bedöma effekten på värderingen av varje resolutionsåtgärd som resolutionsmyndigheten kan anta som underlag för de beslut som avses i artikel 36.4 b–g i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsmyndigheten kan, utan att det påverkar värderarens oberoende, samråda med värderaren för att identifiera de olika resolutionsåtgärder som övervägs av myndigheten, inklusive åtgärder som ingår i resolutionsplanen eller, i förekommande fall, en resolutionsordning.
2. För att säkerställa en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering ska värderaren vid behov och i samråd med resolutionsmyndigheten lägga fram separata värderingar som tar hänsyn till effekterna av tillräckligt många olika resolutionsåtgärder.
3. Värderaren ska, när resolutionsverktygen tillämpas eller när befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument utnyttjas, se till att alla förluster avseende tillgångar i enheten till fullo redovisas i scenarier som är relevanta för de olika resolutionsåtgärder som övervägs.
4. Om värdena i värderingen väsentligt avviker från de värden som enheten presenterar i sina finansiella rapporter ska värderaren använda antagandena i denna värdering som underlag för att justera de antaganden och redovisningsprinciper som är nödvändiga för att upprätta den uppdaterade balansräkning som krävs enligt artikel 36.6 i direktiv 2014/59/EU på ett sätt som överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler. När det gäller förluster som fastställs av värderaren och som inte kan redovisas i den uppdaterade balansräkningen ska värderaren ange beloppet, redogöra för skälen bakom fastställandet av förlusterna, hur sannolikt det är att de kommer att uppstå och över vilken tidsrymd.
5. När kapitalinstrument eller andra skulder omvandlas till aktier ska en värdering göras för att uppskatta aktievärdet, efter konvertering, hos nya aktier som överförs eller emitteras som ersättning till innehavare av konverterade kapitalinstrument eller andra borgenärer. Denna beräkning ska ligga till grund för fastställandet av konverteringskursen eller konverteringskurserna i enlighet med artikel 50 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 11***Val av värderingsgrund**

1. Vid valet av lämpligaste värderingsgrund eller värderingsgrunder ska värderaren ta hänsyn till de olika resolutionsåtgärder som ska granskas i enlighet med artikel 10.1.
 2. Värderaren ska fastställa de kassaflöden som enheten på grundval av rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden kan förvänta sig från befintliga tillgångar och skulder efter antagandet av den eller de resolutionsåtgärder som undersökts, diskonterade med en lämplig räntesats fastställd i enlighet med punkt 6.
 3. Kassaflöden ska fastställas på lämplig aggregeringsnivå, allt ifrån enskilda tillgångar och skulder till portföljer eller affärsverksamheter, med vederbörlig hänsyn till skillnaderna i riskprofil.
 4. Om de resolutionsåtgärder som avses i artikel 10.1 kräver att tillgångar och skulder behålls av en enhet som fortlever ska värderaren använda hållvärdet som lämplig värderingsgrund. Hållvärdet kan, om det anses vara rättvist, väl avvägt och realistiskt, indikera en normalisering av marknadsvillkoren.
- Hållvärdet får inte användas som värderingsgrund om tillgångar överförs till en tillgångsförvaltningsenhet enligt artikel 42 i direktiv 2014/59/EU eller till ett broinstitut enligt artikel 40 i detta direktiv, eller om verksamhetsförsäljningsverktyget används i enlighet med artikel 38 i direktiv 2014/59/EU.
5. Om de resolutionsåtgärder som avses i artikel 10.1 innebär att försäljning av tillgångar övervägs ska de förväntade kassaflödena motsvara de avyttringsvärden som föreskrivs för den förväntade avyttringen.
 6. Diskonteringsräntan ska fastställas med hänsyn till tidpunkten för kassaflöden, riskprofil, finansieringskostnader och marknadsförhållanden för den tillgång eller skuld som värderas, den avyttringsstrategi som övervägs och enhetens finansiella ställning efter resolutionen.

*Artikel 12***Särskilda faktorer i samband med uppskattning och diskontering av förväntade kassaflöden**

1. För att beräkna kassaflöden ska värderaren tillämpa sin sakkunskap för att fastställa centrala egenskaper hos de tillgångar och skulder som värderas. Värderaren ska också tillämpa sin sakkunskap för att fastställa hur en förlängning, potentiell förnyelse eller refinansiering, successiv avveckling eller avyttring av dessa tillgångar eller skulder på det sätt som förutses i den undersökta resolutionsåtgärden påverkar dessa kassaflöden.
2. Om resolutionsåtgärden förutser att en enhet behåller en tillgång eller skuld eller fortsätter att driva en affärsverksamhet, får värderaren ta hänsyn till faktorer som eventuellt kan påverka de framtida kassaflödena, inklusive följande:
 - a) Ändringar i antaganden eller förväntningar jämfört med dem som gällde på värderingsdagen, i överensstämmelse med historiska trender på lång sikt och en rimlig tidsrymd som överensstämmer med den planerade innehavsperioden för tillgångar eller för enhetens återhämtning.
 - b) Ytterligare eller alternativa underlag eller metoder för värdering som anses lämpliga av värderaren och som överensstämmer med denna förordning, bland annat i samband med bedömningen av aktivvärdet efter konvertering.
3. När det gäller grupper av tillgångar och skulder eller affärsverksamheter vars successiva avveckling är planerad ska värderaren ta hänsyn till kostnaderna och nyttan av denna process.
4. Om en enhets situation innebär att det inte kan behålla en tillgång eller fortsätta att driva en affärsverksamhet, eller om resolutionsmyndigheten av annat skäl anser att försäljningen är nödvändig för att nå resolutionsmålen, ska de förväntade kassaflödena referera till de avyttringsvärden som förväntas inom en viss avyttringsperiod.

5. Avyttringsvärdet ska fastställas av värderaren på grundval av de kassaflöden, minus avyttringskostnader och minus det förväntade värdet av ställda garantier, som enheten under rådande marknadsförhållanden rimligen kan förvänta sig genom en ordnad försäljning eller överföring av tillgångar eller skulder. I förekommande fall kan värderaren, med beaktande av de åtgärder som vidtas enligt resolutionsordningen, fastställa avyttringsvärdet genom att tillämpa en nedsättning av det observerbara marknadspriset för denna försäljning eller överföring för att ta hänsyn till en eventuell rabatt vid påskyndad avyttring. För att fastställa avyttringsvärdet för tillgångar för vilka det inte finns en likvid marknad ska värderaren ta hänsyn till observerbara priser på marknader för handel med liknande tillgångar eller beräkningsmodeller som använder observerbara marknadsparametrar, med lämpligt avdrag för likviditetsbrist.
6. Värderaren ska ta hänsyn till faktorer som kan påverka avyttringsvärden och avyttringsperioder, däribland följande:
 - a) Avyttringsvärden och avyttringsperioder som har observerats i liknande transaktioner, justerade på lämpligt sätt för att ta hänsyn till skillnader i affärsmodell och finansiell struktur mellan parterna i dessa transaktioner.
 - b) Fördelar eller nackdelar med en viss transaktion som är specifika för de berörda parterna eller för en undergrupp av marknadsaktörer.
 - c) Särskilda egenskaper hos en tillgång eller affärsverksamhet som endast är relevanta för en potentiell köpare, eller för en undergrupp av marknadsaktörer.
 - d) De sannolika effekterna av den förväntade försäljningen på enhetens franchisevärde.
7. Vid bedömning av affärsverksamhetens värde i samband med användning av verksamhetsförsäljnings- eller broinsti-tutsverktyget får värderaren ta hänsyn till rimliga förväntningar om franchisevärde. Ett sådant förväntat franchisevärde ska omfatta det värde som följer av en förnyelse av tillgångar, av en refinansiering av en öppen portfölj, eller av en förlängning av eller återupptagen verksamhet inom ramen för resolutionsåtgärderna.
8. En värderare som gör bedömningen att det inte finns några realistiska utsikter att avyttra en tillgång eller affärsverksamhet ska inte vara skyldig att fastställa avyttringsvärdet, men ska beräkna relaterade kassaflöden på grundval av den aktuella utvecklingen vad gäller förlängning eller successiv avveckling. Denna bestämmelse ska inte gälla verktyget för avskiljande av tillgångar eller verksamhetsförsäljningsverktyget.
9. För delar av en grupp av tillgångar eller av en affärsverksamhet som sannolikt kommer att avvecklas inom ramen för normala insolvensförfaranden får värderaren ta hänsyn till avyttringsvärden och avyttringsperioder som har observerats i auktioner rörande liknande tillgångar och villkor. I fastställandet av förväntade kassaflöden ska hänsyn tas till likviditetsbrist, avsaknad av tillförlitliga indata för att bestämma avyttringsvärden och det därav följande behovet av att använda värderingsmetoder som bygger på icke observerbara indata.

Artikel 13

Metod för beräkning och införande av en buffert för ytterligare förluster

1. För att hantera osäkerheten i preliminära värderingar som utförts i enlighet med artikel 36.4 b–g i direktiv 2014/59/EU ska värderaren inkludera en buffert i värderingen för att ta hänsyn till sakförhållanden och omständigheter som pekar på ytterligare förluster vid en tidpunkt och i en omfattning som omgärdas av osäkerhet. För att undvika dubbelräkning av denna osäkerhet ska värderaren förklara och motivera de antaganden som ligger till grund för beräkningen av bufferten på ett tillfredsställande sätt.
2. För att fastställa buffertens storlek ska värderaren identifiera faktorer som kan påverka förväntade kassaflöden till följd av resolutionsåtgärder som sannolikt kommer att vidtas.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 får värderaren extrapolera förluster som beräknats för en del av enhetens tillgångar till resten av enhetens balansräkning. I förekommande fall får uppskattade genomsnittliga förluster för inbördes konkurrenters tillgångar också extrapoleras, med förbehåll för nödvändiga justeringar för olikheter i affärsmodell och finansiell struktur.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 november 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande
